

Katarínsky hlas

ROČNÍK XVI.

ČÍSLO 1

DECEMBER 2020

ROK „DVEĽISÍCDVADSÄŤ“

Napísať v roku 2020 príspevok do kvačianskeho Katarínskeho hlasu a nespomenúť pritom koronavírus sa jednoducho nedá. Treba však povedať, že sa v tomto roku o „korone“ písalo, hovorilo, pojednávalo až prehnane a nepochopiteľne veľa. Akoby to bol jediný svetový problém, akoby malo ísť o problém večného života. Existujú predsa aj iné choroby a problémy a nikto nám v súvislosti s nimi dennodenne cez médiá nevykrikuje koľko ľudí bolo včera nakazených a koľko zomrelo. (Pre porovnanie - Zdravotnícke zariadenia SR zaznamenali v roku 2019 spolu 15 106 potratov, úmrtí na covid-19 je na začiatku decembra asi 1000) Čo je teda skutočná pandémia? Ak nám záleží na starčekoch nemalo by nám záležať aj na detičkách? Špičkoví zástupcovia nášho kontinentu, europoslanci, koncom roka 2020 vyjadrili podporu a solidaritu poľským ženám a osobám LGBTI+, ktorí vyšli do ulíc, aby protestovali za potraty, teda za zabíjanie. Ako teda máme veriť vedúcim činiteľom nášho kontinentu, že im záleží na záchrane životov chorých, starých a slabých. Nebolo by opodstatnené pracovať aj na vývoji vakcíny proti ľahostajnosti voči likvidácii nenarodených? Ak sa taká vakcína konečne raz objaví, nebolo by vhodné ju prioritne zaočkovať niektorým vážnym poslancom v európskom, prípadne slovenskom parlamente?

Súčasný dni na Slovensku sú poznačené chaosom a depresiami. Ak sa v nich človek nechce stratiť, mal by sa držať určitého jasného plánu. Ľudia na Slovensku v roku 2020 veľakrát nadávali, a často to bolo oprávnené, na rôzne komisie a politikov, ktorí sa snažili určovať pravidlá pre zvládnutie problémov s „koronou“. My sa, samozrejme, nebudeme zaoberať kvalitou týchto pravidiel, to je vec odborníkov. Problémom je však to, že sa tieto pravidlá každú chvíľu menia, že si odporujú. A to

zvádza k tomu, že človek začne všetky opatrenia spochybňovať a bude si sám pre seba určovať nejaké vlastné pravdepodobné zásady boja s „koronou“

Úplným zázrakom v tomto kontexte sa nám javia pravidlá ktoré platia už 2000 rokov a ktoré v žiadnom prípade netreba meniť. Ich tvorca Ježiš Kristus dokonca povedal: „Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie sa ani jediné písmeno ani jediná čiarka zo Zákona. Kto ich zachová a tak bude aj učiť, ten bude v nebeskom kráľovstve veľký (Porovnaj Mt 5, 18-19). Evanjelia spomínajú, že sa objavil nejaký znalec zákona (člen akejsi vtedajšej pandemickej komisie) a povedal Ježišovi: „Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“ Ježiš sa ho opýtal, či vie čo je napísané v Zákone? On odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha a svojho bližného ako seba samého!“ Ježiš potvrdil, že to stále platí: „Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť!“ (Porovnaj Lk 10, 25 – 28).

Problém kresťanov teda nespočíva v tom, či poznáme pravidlá prežitia, ale v tom, či ich chceme rešpektovať. Problémom dnešného sveta je to, že sa rozhodol dodržiavať zbytočné a deštruktívne rozostupy medzi človekom a Bohom, že v duchu desivého práva na potrat sa rozhodol odmietnuť betlehenské Dieťa a bojovať za otvorené supermarkety.

V dôvernom a blízkom vianočnom stretnutí človeka a Božieho Dieťaťa pramení skutočná nádej pre každého z nás.

Stanislav Šverha

Vianočné sviatky prichádzajú ako každý rok. Sviatky narodenia Ježiša Krista, ktoré oslavujeme modlitbami v kostole vo veľkej pokore a úcte.

Tohoročné sviatky narušuje vírus COVID – 19, ktorý značne zasahuje do života ľudí. Obmedzuje nás v mobilite, návštevách kultúrnych podujatí, reštaurácii a aj v chrámoch veriacich. Hodne osôb z nás má z tohto javu strach, ktorý ovplyvňuje bežný život.

My sa však musíme naučiť s týmto javom žiť a dodržiavať určité ochranné

Vianoce

opatrenia. Snažme sa mať čistú myseľ, udržiavať lásku v sebe, ktorú treba preukazovať voči iným, aby sme lásku prejavovali k Pánu Ježišovi v každý deň a teraz to zvýrazniť vo sviatkoch Vianoc.

Udržiame túto lásku v sebe. Tak budeme naše konanie vyjadrovať do sveta, aby sme spríjemnili život všetkých nás.

Naše modlitby nám dajú silu a náš život ako aj iných bude krajší. Radujme sa, že sme vo Vianočných sviatkoch popolu a túto radosť nám nik a nič neodoprie.

J.G.

Spomienky a modlitby v Coronavíruse my kráčame s radosťou za pánom Ježišom cez nepoškvrnené srdce Panny Márie

Cez Božie slovo sa nám v tomto adventnom období prihovára väčšinou prorok Izariáš. Čakáme na príchod malého Ježiška. Tešíme sa, hoci prežívame ťažké časy z vypuknutej nebezpečnej choroby zvanej coronavirus, nezatvrdzujeme si svoje srdcia. Sú to pre nás ťažké časy. Srdcia sa nám uzatvárajú, nechceme nikoho a nič počuť. Prosme v tomto období o milosti byť silní a otvorení pre Božie plány. Boh chce, aby sme vedeli prijať aj veľké životné bolesti. Verme, že pripravuje pre nás aj veľké milosti. Preto mu vykročme v ústrety už teraz s piesňou na perách. Príde Kristus Spasiteľ náš, cestu mu pripravme. Začínam spomínať. Zamýšľam sa nad tým ako pomaly, ale s istotou odchádza tento rok 2020. Prežili sme v ňom veľkú skúšku, ako prijať a vydržať všetko to, čo v tomto roku zažívame. Takto ponorená do spomienok obraciam sa späť o niekoľko mesiacov dozadu. Písal sa 12. marec 2020. Prežívali sme deň, každý jeden človek po svojom, ako nám ho Boh dal. Spomínam si, že to bol deň pokojný a patrilo sa, aby sme Bohu za všetko poďakovali. Touto myšlienkou idem na svätú omšu poďakovať Pánovi za všetky milosti preukázané v tomto dni. Svätá omša sa konala o 17.30 hodine. Tešila som sa. Je to ten najkrajší dar vďaky, ako ukončiť deň. Nič netušiac, bola som prekvapená, keď musela kostolníčka Betka na pokyn pána farára vyberať misočky so svätenou vodou, ktorou sme sa pri vstupe do kostola prežehnávali. Čo sa to vlastne deje? Svätú omšu sme prežili s úctou, nechápala som však vtedy ešte, prečo sa robia tieto opatrenia. Povedali nám to všetkým až televízne noviny. Vypukla nebezpečná choroba, pandémie zvaná Coronavirus.

Táto choroba postihuje najviac ľudí nad 65 rokov. Je vyhlásený zákaz stretnutí. Musíme zostať doma v izolácii. 13. marca 2020 je už vyhlásený zákaz stretnutí, vyhlásenie krízového stavu. Stále celú situáciu nechápem. Myslím si, že je to omyl. Nepripúšťala som si to. Rodina ma varovala. Moja tvrdá

povaha nič nebrala vážne. V tento deň, práve 13. marca, bola v našom farskom kostole celodenná adorácia pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou. Adorácia mala trvať až do 17. hodiny. I napriek varovným slovám mojich najbližších som do kostola šla. Bolo nás tam niekoľko veriacich, modlili sme sa fatimskú pobožnosť. Túto pobožnosť sa vždy modlíme 13. každý mesiac. Tak tomu bolo aj v tento deň. Po návrate domov uvažujem, ak to tak má byť, tak to musím prijať. Som už v tom veku. Čo sa dá robiť. Odovzdávam celú vzniknutú situáciu pod Božiu vládu. Takto ponorená do vlastných myšlienok uvažujem. Túto vzniknutú situáciu prekonám jedine v modlitbe v rozhovore s Bohom a čítaním svätého písma. Uplynuli ďalšie štyri dni v izolácii, je 20. marca, situácia sa nemení. Práve naopak. Vyhlásujú sa ďalšie opatrenia vládou Slovenskej republiky.

Začínam si uvedomovať a vnímať vzniknutú situáciu, už som sama. Deti neprídu. Boja sa, aby sa nenakazili a aby mňa nenakazili. S modlitbou na perách a vďakou končím ďalší prežitý deň uvažujúc. Prenechávam tento dobre narežirovaný plán tým múdrejším. Ráno nás s Božou pomocou privítala nedeľa, deň Pána, je za nami prvý týždeň epidémie. Na svätú omšu už ísť nemôžeme. Kostoly zostali zatvorené. Pán Ježiš zostal tiež sám. Jediná možnosť je pozdraviť ho a dať mu úctu len cez zatvorené mreže. S hlbokou pokorou všetko prijímam do svojho srdca. Sväté omše môžeme počúvať alebo pozeráť len cez rádio Lumen a televíziu Lux, aj za to Bohu vďaka. Sme v pôstnom období. Čítam ranné chvály. Všetci sa vrúcne modlíme, pokánie práve konajme, pred srdcom plačme, vzdychajme, by nás netrestal volajme dobrotu tvoju Bože náš sme urazili hriešnosťou, odpusť nám viny, zľutuj sa a zahŕňaj nás milosťou. Pamätaj, že my tvoji sme, i keď sme nedokonali, daj, aby sme nikdy nikomu pred tebou prednosť nedali. Naprav zlo čo sme spáchali, daj nám to, po čom túžime, len tebe nech sa navěky páčime a ti slúžime. Takto ponorená do rozhovoru s Bohom som sa rozhodla ísť pomodliť krížovú cestu okolo kostola. S rúskom na tvári sa pomaly uberám ku kostolu. Dedina je úplne prázdna. Nikde žiadneho človeka. Aká náhla zmena. Spolu s našou Sedembolestnou matkou patrónkou Slovenska, prechádzam všetkých štrnásť zastavení. V spoločnosti Sedembolestnej sa mi

kráča ľahšie. Je pre nás vzorom, ako sa nemáme báť, zobrať a prijať naše životné kríže. V malej knižočke Zázračnej medaile Panny Márie sa píše krížová cesta je kráľovská cesta do neba. Nech nám Panna Mária vyprosí milosť tomu porozumieť. Čas pomaly plynul. Je už 25. marca. Zažijeme sviecu za počatý život. Je deň zvestovania Pána. Ako to rýchlo ubehlo. Ježiško prichádza, ideme mu v ústrety aj s rúskom na tvári. Jemu to nevaďí. Otvorme mu svoje srdcia. Znovu spomínam. Bola prvá sobota v mesiaci apríli - Fatimská sobota. Sobota Panny Márie. S myšlienkou na perách. My kráčame s radosťou za Pánom Ježišom cez našu matku Pannu Máriu. Počúvam svätú omšu. Celebruje otec biblista František Trstenský, Spišská Kapitula. František nám hovorí stíšme sa. Vstupujeme kvetnou nedeľou do veľkého svätého týždňa. Vyzýva nás k čítaniu svätého písma. Hovorí: Čítanie svätého písma nám pomáha prežiť tento čas, túto ťažkú situáciu pandémie na našom milovanom Slovensku. Stíšme sa. Obetujme tento čas v pokore za celú túto situáciu celosvetovú a prosme Boha, nášho pána, aby nám odobral tento kríž. V tichosti sa ponáram do týchto myšlienok a úprimne uznávam. Naše telo je chrámom Ducha svätého. Zabúdali sme na to. Pohltli nás konzumný život, napchávali sme svoje telo všetkým možným bez použitia rozumu. Naraz zisťujeme, že máme veľké bruchá. Zostali sme leniví. Zmyslom života sa nám stalo pohodlie pred televízorom. Čím väčší, tým lepší. Opantali nás mobily, internet a rôzna elektronika. Múdre mu človeku aj toto slúži na ošoh. Prestali sme sa dívať ľudom do očí. Všetky potreby využívame cez elektronickú poštu, strácame dotyk s človekom. Je situácia taká aká je. Ježiš je tu stále s nami.

Cez veľkonočné obdobie nám cez obrazovku hovorí ústami kňaza. Pokoj vám. Žijeme stále v nádeji zmŕtvychvstalého Pána. Tak tomu bolo i v roku 1989, tiež sme povstali v nádeji na lepšiu budúcnosť. Nechcelo sa nám ani veriť, že to všetko prebehlo tak ticho. Bez krvi preliatia. Nazvali sme všetku túto udalosť Nežná revolúcia. Od tejto doby uplynulo 30 rokov. Začali sa predávať fabriky a budovy za symbolickú jednu korunu. Zrušil sa na našom Slovensku strojársky priemysel. Ľudia prichádzali o prácu. Zdevastovalo sa poľnohospodárstvo. Zahraniční investori dostali úľavu na daniach a na našej

matičke zemi vznikli fabriky na autá. Čo bolo ale nádherné na tú dobu? Do božieho chrámu mohol vstúpiť každý. Kostoly boli vždy plné. Ľudia však začali byť chamtiví. Tí, čo prišli lacno k majetku, chceli viac. Do nášho života vstúpili veľké potravinové reťazce, v ktorých možno nakúpiť všetko. Vytlačili a zničili malých živnostníkov. V obchodoch vznikali mnohé akcie, nepozerajúc sa na kvalitu, len nech sa to predá. Ľudia sa celkom zdivočili, nakupovali plné koše. Vznikali rôzne lákadlá v podobe reklamy. Trvá to celé roky od nežnej revolúcie. Takto zasiate semienko, malá bodočka urobená ceruzkou, čušala určitý čas, ako rakovina čuší v človeku, kým dodržiava životospriavu. Začali sme porušovať duchovnú životospriavu. Sväté písmo sme hodili za hlavu. Prestali sme sa modliť. Naše modlitby? Na prvom mieste bolo čítanie reklám a časopisov v našich poštových schránkach. Kostoly začali zíváť prázdnotou. Ľudia sa ponáhľali do týchto veľkých obchodov zabiť nudu. Majitelia ich otvorili aj v nedeľu - deň Pána. Pre ľudí vznikali novodobé chrámy bez hodín. Človek tam mohol tráviť čas celé hodiny. I deti tam mali vyhradený svoj kútik, aby mamičkám a oteckom neprekážali. Z detí sa stávajú sebeckí ľudia. Je im všetko dovolené.

Čas pomaly, ale isto plynul. Z malého, ceruzkou vyznačeného semienka, vzniká postupne pribúdáním rokov, nebezpečná rastlina. Dobré sme ju prhnojovali naším egoistickým chamtivým životom, mať stále viac. Zabúdali sme na ľudí okolo nás. Prestali sme sa usmievať. Boh nie je sklamaný, keď sa my cítime tak povediac na dne. Práve vtedy nás vyzýva, aby sme mu otvorili svoje srdcia. Táto pandémia nás k tomu vyzýva. On stvoril tento svet a všetko je jeho, my ľudia sme jeho správcovia. Dal nám Boh túto dôveru. On stvoril tento svet za 6 dní. Siedmy deň odpocíval. Stvoril človeka na svoj obraz. Len o niečo menšieho od seba. A čo urobil človek? Máme na svete vírus zvaný Covid-19. Boh plný lásky odpúšťa aj tomu najposlednejšiemu Lotrovi na kríži. V poslednej chvíli zločinec prosil „Bože odpusť“ a Ježiš hovorí: ešte dnes budeš so mnou v raji. Zločinec je prvý svätý, lebo úprimne prosil a ľutoval. Preto sa i my zobudíme. Zdvihnime hlavy a prosíme. Ježišu, zhršili sme proti tebe, nevážili sme si voľnosti, ktorú si nám doprial. Znevažovali sme nedeľu, deň nášho Pána, Bože odpusť. Len nedeľná svätá omša nám pomôže vstať z tohto marazmu. Duše zomierajú. V duchu sa pýtam. Aká bude naša Európa? Bude taká, akí budeme my ľudia. Jedine prítomnosť na svätej omši, kde je prítom-

ný Pán Ježiš, nás posunie ďalej. Prosme Ducha svätého o pomoc. Končím svoje rozprávanie. Svoj život si veľmi vážim. Je to veľký Boží dar. Ďakujem aj za pandémiu coronavirus. Keby nebol prišiel, možno by som sa ani nezastavila. Išla by som ďalej v ústrety do neznáma. Ale predsa, to nie je pravda, moja cesta je síce kľukatá, ale viem kde smeruje. Chcem kráčať do Božieho kráľovstva. Koniec môjho príspevku chcem zakončiť ústami kňaza z 27. apríla 2020 otca Šafranka. V tomto roku 16. 4. sa emeritný pápež Jozef Racinger dožil 95 rokov. On hovorí: Všetku túto situáciu, ktorá sa okolo nás deje, si dobre uchovaj v hlave. Je to najlepšia kronika, ktorú budeš písať ďalšej generácii. Koľká múdrosť. Počúvam svätú omšu cez televíziu Lux. Kňaz sa nám prihovára. Začína slovami: Prosme Ducha svätého o pomoc. Ten istý Duch, ktorý skutočne pôsobí vo svätej omši, je v každom jednom z nás. Len sa mu musíme otvoriť. Bez Boha človek nemôže urobiť nič. Duch svätý sa prejavuje v slabostiach. Vyzýva nás. Obráťme sa. Ježiš hovorí: Ja som s vami až do skončenia sveta. Človek nie je schopný riadiť svoj rozum, ani nevieme často za čo sa máme modliť, bez Ducha svätého to nejde. Modlime sa za kňazov, aby s láskou ohlasovali Ježišove učenie, za predstaviteľov štátu, aby robili dobré rozhodnutia Duchom svätým. Len ak si uvedomíme, že sme súčasníkmi spoločnosti, nastane zmena. Život musíme chápať s radosťou. Otvorme svoje srdcia. Každý má možnosť dotknúť sa Ducha svätého. Správne zaujať postoj Božej múdrosti. Keď ju necháme v nás pôsobiť, účinkuje v nás. Bez Boha nemôžeme nič urobiť. S Bohom všetko. Preto otvorme svoje srdcia. Len tak spoznáme v každom človeku priateľa. V každom stretneme brata. Nech je toto stretnutie plné lásky a úsmevu. Len tak dokážeme meniť svet okolo nás. Začnime vo vlastnej rodine. Je to jediná cesta ku šťastiu. Zober do rúk ruženec. S našou Nebeskou matkou je krásna cesta cez jednotlivé zrnká kráčať za Ježišom s ružencom v ruke. S Bohom prekonáme všetky prekážky.

Celkom na záver chcem pripomenúť 18. máj 2020. Pripomenuli sme si nedožité 100 rokov Svätého Jána Pavla II. On nás povzbudzoval v nádej. Nádej znamená začať každý deň s novým predsavzatím, s dobrými myšlienkami konať dobro. V Božích očiach sme všetci jeho deti. Končím svoje rozprávanie slovami svätého Jána Pavla II.: Nebojte sa otvorte dvere Kristovi. Modlitba nás pripravuje na stretnutie s druhým. Keď stretnem človeka, už sa z neho modlím.

H. H.

BLAHOŽELANIE

Dňa 21.12.2020 sa dožil pozhnaných 60 rokov života náš duchovný otec **pplk. PaedDr. ThDr. Stanislav Šverha PhD.**

Drahý náš dôstojný pán farár.

K Vášmu životnému jubileu Vám prajeme hlavne veľa zdravia a vyprosujeme Vám od Pána v našich modlitbách hojné pozhnanie, trpezlivosť, silu a veľa Božích milostí vo Vašej pastoračnej službe. Nech Vás Panna Mária, matka kňazov ochraňuje a sprevádza po všetky dni Vášho života.

Ďakujeme Vám za otcovskú starostlivosť, dobrotu a lásku, ktorú nám preukazujete, za Vaše hlbavé a povzbudivé kázne, návštevy chorých, adorácie každý štvrtok v mesiaci a večerné tiché prvopiatkové hodinové modlitby pri živom Pánovi Ježišovi.

Veľké Pán Boh zaplať Vám patrí aj za prácu po materiálnej stránke, ktorú ste počas 5 rokov pôsobenia v našej farnosti vykonali. Dokončili ste veľké dielo, ktoré začal predošlý vdp. farár František Čureja a to reštaurovanie 4.etapy hlavného oltára, obnovila sa kazateľnica a krstiteľnica, nainštaloval sa nový pevný obetný stôl z pieskovca. V okolí kostola sa urobil nový chodník, obnovila sa fasáda farského úradu, nový vzhľad v interiéri nadobudla aj kaplnka Božského Srdca na Dlhej Lúke, postavili sa nové kríže a iné práce. Pri všetkých prácach ste sa spolu s veriacimi zúčastňovali aj vy a mnohé práce ste urobili aj sám, za čo Vám patrí veľká vďaka.

vďační farníci
z Kvačian a Dlhej Lúky

DUCHOVNÝ ŽIVOT NAŠEJ FARNOSTI

Rok 2020 bol „ROK BOŽIEHO SLOVA“. Bol slovenskými biskupmi vyhlásený 1. 12. 2019 a 30. 9. 2020 bol dňom Sv. Hieromya ukončený. Bol to rok, na aký si nepamätajú ani najstarší ľudia, veľmi ťažký.

V januári 5. a 6. januára, ako každý rok bola posviacka domov, ktoré si to priali. 7. 1. nás po ťažkej chorobe opustil 90 ročný p. Vincent Burdel.

8. 2. bolo fašiangové stretnutie v telocvični ZŠ, kde sa predalo 155 vstupeniiek, ktoré slúžili zároveň ako tombola. Bolo to veľmi pekné stretnutie, na ktorom sa zabavili deti, mladí, starší a aj hostia. Usporiadateľom, vrátane vdp. farára, a tak isto sponzorom, veľká vďaka. 26. 2. sa popolcovou stredou začalo obdobie pôstu. 29. 2. nás opustila 87 ročná p. Mária Smiešna, mama p. kostolníčky na Dlhej Lúke.

Mesiac marec bol najťažším v našej cirkvi. Od 10. 3. boli zatvárané kostoly, nakoľko sa aj na Slovensku objavila epidémia koronavírusu – COVID 19. Pozitívnych ľudí stále pribúdalo.

Dňa 25. 3. 2020 bol za nového pomocného spišského biskupa vymenovaný pápežom Františkom, vdp. Ján Kuboš farár a dekan v Kežmarku. Narodil sa 28. 2. 1966 v Trstenej a je rodák z Nižnej na Orave.

Kvetná nedeľa-vdp. farár posvätil bahniatka a členky Farskej charity ich odniesli do domov, do schránok aj s pekným obrázkom zmrŕychvstalého Krista. Bolo to pre nás ťažké obdobie slávenia veľkonočného trojdnia a samotnej Veľkej noci a ešte ťažšie pre kňazov, ktorí slúžili v prázdnych kostoloch. Boli to naše prvé Veľkonočné sviatky, ktoré sme prežívali doma pri televízore. Veľká vďaka patrí našej TV LUX, ktorá ich vysielala. Niektorí kňazi vysielali pre svoje farnosti aj cez internet (YouTube). Ťažké to mal aj náš vdp. farár. Kto sa chcel osobne pomodliť, mal možnosť prísť, zadný vchod do kostola bol otvorený a na Bielu Sobotu bola celý deň vyložená Sviatosť oltárna. Vchod býval otvorený aj ďalšie dni počas epidémie, pre súkromné modlitby veriacich. 13. 4. si pri kaplnke Sedembolestnej Panny Márie, malá skupina žien urobila Fatimskú pobožnosť, v ktorej prosila za odvrátenie tejto epidémie a hlavne za chorých, ktorí ňou boli zasiahnutí, ale aj za zdravotníkov, ktorí sa o nich starali.

6. 5. sa začali slúžiť sv. omše už v kostole, ale za určitých podmienok, ktoré vydala KBS - 2 m odstupy od seba

a sedenie v každej druhej lavici. Sv. prijímanie sa dávalo na ruku s dvojmetrovým odstupom v rade. Pri vstupe do kostola je namiesto sväteničiek až doteraz dezinfekčný prostriedok, ktorým si každý vstupujúci vydezinfikuje ruky a musí mať na tvári rúško. Znak pokoja počas liturgie sa vynecháva. V našom kostole sa zместilo cca 50 ľudí vrátane 4 miništrantov. V nedeľu boli 3 sväté omše. Prvá o 8 h pre dôchodcov, o 9 h od č. domu 1-130 a o 10 h od č. domu 131-270. Bolo to len orientačne. 4 svätá omša s platnosťou na nedeľu bola v sobotu večer na Dlhej Lúke, takže každý, kto mohol mal možnosť zúčastniť sa na sv. omši. Platilo však, že je to dobrovoľné a platil dišpenz cez nedeľu a prikázané sviatky (je možnosť pozeráť stále cez TV alebo internet.)

Od 5. 6. bolo šachovité sedenie v kostole zrušené a zrušili sa označené sedenia v laviciach. Boli povolené už aj svadby. Doposiaľ boli zakázané. Rúška a dezinfekcia rúk bola naďalej, nosenie rúšok vonku sa zrušilo.

11. 6. bol Sviatok Božieho Tela. Oltárik neboli, bola len väčšia výzdoba kvetov a po sv. omšiach ráno aj večer bola krátka adorácia s požehnaním.

17. 6. bol Biskupskou konferenciou bol zrušený dišpenz sv. omší v nedeľu a v prikázané sviatky, sv. prijímanie bolo dobrovoľné, buď na ruku alebo do úst, avšak dezinfekcia rúk stále platila. Od sviatku Božieho Tela sme sa pred sv. omšou modlili deviatnik k Božskému Srdcu Ježišovmu.

16. 7. bola sv. omša obetovaná za jubilujúcich manželov Emíliu a Milana Červeného. Dožili sa 60 rokov spoločného manželstva. Pri tejto sv. omši, za prítomnosti svojich najbližších a farskej rodiny, si obnovili svoje manželské sľuby. Aj my im touto cestou prajeme veľa zdravia a Božieho požehnanie.

17. 7. po sv. omši, ktorá bola obetovaná za nášho duchovného otca, sme mu poďakovali za 5-ročné pôsobenie

v našej farnosti a popriali mu hlavne zdravie v jeho náročnej pastoračnej službe.

18. 7. po dlhom čase v našom kostolíku prijali sviatosť manželstva naša kantorka Veronika Parížeková a Eduard Ťapaj. Prajeme im veľa šťastných rokov spoločného života.

25. 7. sa 10 veriacich zúčastnilo pohrebu mamy predošlého vdp. farára F. Čureju v Novej Lubovni.

25. 7. prijali sviatosť manželstva v Banskej Bystrici Evka Báleková a Alan Buriš. Sobášil ich náš duchovný otec. Prajeme im veľa šťastných a požehnaných rokov ich spoločného života.

26. 7. si pri sv. omši obnovili manželské sľuby Erika a Peter Lejko. Prajeme im nech ich aj naďalej sprevádza dobrotivý Pán a vyprosuje im aj ich rodine pevné zdravie a veľa Božích milostí.

8. 8. si v našom kostolíku povedali spoločné „áno“ manželia Katarína Húsková a Miroslav Kéri. Prajeme im veľa šťastných spoločných rokov.

11. 8. Svoje manželské sľuby po 25-tich rokoch, si pri sv. omši obnovili aj manželia Zuzana a Lubomír Parížekovci. Nech láska, porozumenie a optimizmus ich aj naďalej sprevádza v ich ďalších spoločných rokoch.

11. 9. náš duchovný otec slúžil sv. omšu v Bardejovských kúpeľoch, na ktorej prijali sviatosť manželstva Michal Tkáč a Michaela Hviščová. Práve im tiež veľa požehnaných rokov spoločného života.

13. 9. po ťažkej chorobe nás opustila naša farnička Jozefína Štefčeková, 81-ročná.

15. 9. na sv. omšu o 8 hodine na Sviatok Sedembolestnej Panny Márie k nám zavítala komunita Jána Krstiteľa z Košíc. Z nej boli 3 kňazi, z ktorých jeden celebraval s našim vdp. farárom

o 8h sv. omšu. Druhá sv. omša bola o 10h pri kaplnke Sedembolestnej Panny Márie. Bolo pekné počasie a aj veľa ľudí. Na úvod sv. omše Lacko Gromský predniesol báseň od zomrelého rodáka zo Zuberca, kňaza Cyrila Harmatu k "Sedembolestnej Matke". Po sv. omši sme sa občerstvili, pohostili koláčmi a po skupinkách sme kráčali na druhú stranu dediny, na Dlhohucký chotár vysvätiť nový kríž. Pred vysviackou bola tiež odrecitovaná pekná báseň toho istého autora „Križ v poli“. Veľká vďaka patrí tým, ktoré sa postarali o výzdobu o okolie kaplnky a farskej charite o výzdobu kríža. Veľké Pán Boh zaplať však patrí chlapom, ktorí kríž zhotovili, osadili a urobili okolo neho ohradu. Veľkú zásluhu má aj duchovný otec, ktorý tam vykonal kus práce. Počas jesene, keď bolo teplé počasie, bolo toto miesto navštevované nielen našimi, ale aj cudzími ľuďmi.

25. 9. bolo pri svätej omši posvätenie úrody.

30. 9. KBS rokovala s vládou, o sv. omšiach. Najviac na jednej sv. omši mohlo byť 50 ľudí, vrátane miništrantov. Od 1. 10. 2020 platilo, sv. omše boli bez spevov a zachovávalo sa šachovité sedenie do 50 ľudí.

Od 24. 10. do 1. 11. boli sv. omše s účasťou veriacich zakázané. Úmysly sv. omši, ktoré slúžil náš vdp. farár boli zverejnené na našej farskej stránke a aj na nástenke. Bol zákaz ísť aj na cintorín, keďže bol sviatok Všetkých svätých a dušičiek.

28. 10. zomrel spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka. Narodil sa 6.7.1953 v Spišskom Štiavniku. Bol dlhšie liečený na kardiovaskulárne ochorenie, ktorému v nemocnici v Levoči aj podľahol. Pohreb bol 3. 11. v katedrále Sv. Martina v Spišskej Kapituli, za prítomnosti menšieho počtu

predstaviteľov cirkvi a príbuzných. Bol pochovaný na cintoríne vedľa predošlého otca biskupa F. Tondru v Spišskej Kapituli.

Od 2. 11. bolo sv. omše znova povolené, ale len s účasťou 6 ľudí vrátane kňaza. Od 16. 11. boli sv. omše s 50% účasťou miest na sedenie.

17. 11. zomrela 81-ročná naša farnička p. Filoména Tkáčová.

22. 11. Sviatkom Krista Kráľa sa končí liturgický rok a zároveň býva v našej farnosti aj odpust Sv. Kataríny našej patronky. V nedeľu sme mali dve sv. omše o 8 hod. a aj o 9h., ktorá bola konečne aj spievaná. Celebrantom aj kazateľom bol sám náš duchovný otec. Situácia sa ohľadom pandémie stále zhoršuje. A aké budú Vianoce, to stále nevieme. Každý deň pred sv. omšou vdp. farár spovedal. Očistíme si svoju dušu od hriechov a s čistým srdcom očakávajme príchod Pána Ježiša.

29. 11. sa vo všetkých kostoloch zapálila na adventom vencí 1. adventná svieca. Nech táto svieca- svetlo sa zapáli aj v nás veriacich.

6. 12. deti očakávali, ako každý rok Sv. Mikuláša, ktorý však do kostola kvôli korone neprišiel, ale balíčky po vdp. farárovi poslal. Všetky deti, ktoré boli v kostole ich dostali.

Od 15. 12 sa začali rorátne sv. omše pri sviečkach. 20. 12. sv. omša bola obetovaná za nášho duchovného otca, ktorý sa dožil požehnaných 60 rokov. Po sv. omši mu za veriacich zablagožel náš vinšovník Lacko Gromský. Blahoželanie sme uverejnili aj v poslednom čísle Katolíckych novín.

V závere môjho článku sa chcem v mene svojom aj v mene farskej rady poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pricinili na prácach vo farnosti, či už fyzických alebo duchovných a prispeli finančne na kostol.

Prajem požehnané a milostiplné Vianočné sviatky, aby sme nastávajúci rok 2021 prežili v zdraví, v láske a v pokoji.

tajomníčka FR, V. S.

Farská charita pri kostole sv. Kataríny Alexandrijskej

V roku 2020 Slovenská katolícka charita pracuje pod heslom „CHARI-ŤÁK“, čo na začiatku roku oznámila koordinátorka Monika Čopíková. Našimi službami, radami, modlitbou a finančnou podporou pomáhame nielen starým, osamelým, ale najmä tým, ktorí to potrebujú a požiadajú o pomoc.

V dnešných časoch si myslíme, že všetko sa dá kúpiť. Za peniaze môžeme kúpiť:

- dom, ale nie rodinný krb
- posteľ, ale nie spánok
- liek, ale nie zdravie
- jedlo, ale nie chuť
- kríž, ale nie vieru
- miesto na cintoríne, ale nie v nebi
- veľa vecí aj drogu, ale nie šťastie

Boli sme stvorení, aby sme žili slobodne, ale sv. Pavol hovorí: „*Všetko je dovolené, ale nie všetko Ti slúži k dobru*“.

Niektoré aktivity za rok 2020 z činnosti farskej katolíckej charity v našej obci:

- ▶ Na prvom mieste je človek starý, chorý a osamelý. Veľká vďaka patrí členkám a rodinným príslušníkom, ktorí sa v rodine o takéhoto človeka starajú.

- ▶ 7. marec 2020 odvoz vrchnákov z PET fľaš pre postihnutého Maxima 32 kg, zbierame ďalej,
- ▶ 18. marca sa dožila požehnaných 80 rokov rehoľná sestra Michaela Chmelárová t.č. v Okoličnom, roďáčka z Krivej. Aj naša organizácia jej zažalala zdravie, Božie požehnanie, ochranu Panny Márie, silu a trpezlivosť v starobe a chorobe i pokoj v duši,
- ▶ 5. – 7. apríl 2020 boli pripravené kyticky a kolieska z maňušiek. Tieto posvätené boli aj s Velkonočným pozdravom roznesené do celej farnosti,
- ▶ 15. apríl 2020 štyri členky pripravili, pobalili a rozniesli potraviny zo školskej jedálne k samostatne žijúcim občanom a sociálne odkázaným rodinám,
- ▶ 3. máj 2020 na nedeľu Dobrého Pastiera napečenie ovečiek do Kláštora v Okoličnom,
- ▶ 7. jún 2020 výzdoba kríža na Roháčci v Kvačianskej doline,
- ▶ 8. 9. a 19. jún 2020 výzdoba a úprava okolia krížov na Horekoncovej, na Suche a v Jamníku,

- ▶ 15. júl 2020 čistenie a natieranie kríža na Suche a pri kostole,
- ▶ 25. júl 2020 veľká brigáda na cintoríne po murárskych prácach na Dome Nádeje,
- ▶ 27. júl 2020 oprava umučenia, čistenie a natieranie kríža pri obchode,
- ▶ 8. – 13. augusta 2020 čistenie a bieleenie kaplnky v poli nad školou, čistenie a natieranie šindla a lavíc pri kaplnke,
- ▶ 11. august 2020 tri členky sa zúčastnili odpustu v Dome sv. Kláry,
- ▶ 20. septembra 2020 odvoz školských potrieb do domu sv. Kláry,
- ▶ 6. október 2020 dve členky očistili dlažbu na Kvačianskom cintoríne,
- ▶ 26. novembra 2020 odvoz vrchnákov z PET fľaš pre postihnuté deti na Oravu 33 kg,
- ▶ 27. novembra 2020 čistenie okolia kríža od lístia spomedzi skaliek na Suche.

23. apríla 2020 uplynulo 25 rokov od založenie našej farskej charity. Vyslovujem všetkým členkám za každú službičku a dobré slovo veľké Pán Boh zaplať. Do ďalších rokov veľa síl a elánu. Prajem pokojné Vianočné sviatky naplnené radosťou a Požehnaný nový rok 2021.

**Koordinátorka F. CH.
M. K.**

Opis kroniky - rok 2012

Počasia v 1.dekáde celkom dobré, napadlo trochu snehu, neboli mrazy, len v noci -2°C. Od 13.1 začal padať sneh, fúkal vietor. Napadlo veľa snehu.

V mesiaci január 2011 začala po Slovensku putovať relikvia sv. Cyrila, jedného z dvoch Solúnskych bratov, ktorí v roku 863 prišli na územie Veľkej Moravy. 17. novembra 1963 bola uložená, za prítomnosti pápeža Pavla VI. v Bazilike sv. Klementa v kaplnke sv. Cyrila a Metoda. Nasledujúci rok bola časť relikvií darovaná katedrále v Nitre (3.2.1964). Svätý slovanský apoštol Cyril a Metod sú v našom národe veľmi uctievaní.

7.1.2012 o 9.00 hod. boli relikvie privezené z Partizánskej Lupče do far-

nosti Kvačany a o 13,00 hod. odvezené do Liptovskej Sielnice. Na svätej omši boli prítomní požiarnici a spievali sa piesne k sv. Cyrilovi.

21.1.2012 bol 7. kresťanský ples. Bolo málo ľudí asi 40, program tiež nebol najlepší, ale ples bol výborný. K večeri sa podávali prírodné rezne a ryža.

Večer začal padať sneh a keď sme šli domov bolo napadnuté 20 centimetrov snehu. Od 27.1. boli veľké mrazy, ktoré trvali do 15.2.2012 a boli to mrazy až do -30°C. Potom po 15.2. mrazy povolili a začal padať sneh, napadlo asi 70 centimetrov snehu. Na Kysuciach až 1 meter snehu. Počasie v marci celkom príjemné. 31.3. začalo pršať. 1.4. vietor, zima, poletoval sneh, potom dobre

od 2.4. a aj cez veľký týždeň. Veľký piatok dážd, na bielu sobotu bez dažďa, na veľkonočnú nedeľu aj snežilo, v pondelok sneh zmizol.

Chodíme sa modliť ku kaplnke na Hlinisko ku Sedembolestnej Panny Márii. Vždy v nedeľu o 15,00 hod. Helenka Harychová sa cestou modlí krížovú cestu a potom pri kaplnke sa modlíme ruženec k Božiemu milosrdenstvu.

13.3.2012 je pán farár František na maródke, zastupoval ho Vdp. Marcel Šiškovič. Po svätej omši sme išli pozrieť kostolníčku Agnešu Ďuroňovú, ktorá robila kostolníčku vyše 50 rokov a teraz je chorá.

28.4. divadelné predstavenie PI-ŤULÍK. Hrali Anna Galicová, Vladimír Ďuroň st., Adriana Polakovičová, Milan Galica, Ján Burdel (Vincov),

Barborka Lasáková, Gabriela Kojšová, Milan Kojš. Šepkárka Anna Drbjaková. Dopadlo dobre.

3.5.2012 zomrel po ťažkej chorobe emeritný biskup František Tondra vo veku 76 rokov. Pohreb bol 10.5. 2012 v Spišskej kapitule.

6.2.2012 bolo 1. sv. prijímanie, bolo 11 detí, 9 detí z Kvačian a dve deti od p. farára z Novej Ľubovne.

Reštaurovanie kaplnky na Hlinisku od 16.5.-21.5. 2012, o ktoré sa postarala pani Helenka Harychová, zohnala robotníkov, rómskych chlapcov, ktorí to porobili veľmi dobre.

20.5.2012 zavítal do našej farnosti spevácky súbor zo Senice - SENCA CANTILENA. Spievali na svätej omši.

Od 21.5. 2012 sa reštauruje hlavný oltár.

V júli bol z funkcie odvolaný arcibiskup Róbert Bezák.

13.7.2012 zasadnutie farskej rady. Pani Marta Kojšová prevzala evidenciu - papiere od bývalej predsedníčky farskej charity p. Ivety Čendulovej. Kostolníčka na Dlhej Lúke je chorá a už má aj vek 88 rokov. Kostolníčku budú robiť Marta Ďuroňová (Vladova) a pomáhať jej bude p. Mária Klepáčová. 17.7. majú prekladať na fare okná za plastové.

V sobotu 14.7.2012 prvý ročník „Kvačiansky kotlík“. 18 družstiev varilo guláš pod dolinou v Kvačanoch. Počasie prišlo aj napriek tomu, že predtým pršalo. Július Šuba vydal knihu Kvačianskou dolinou a na slávnosti túto knihu krstili. Kniha sa vydražila za 131 Eur. Vydražili ju hostia z Čiech z Tvarožnej. Július Šuba eurá z dražby daroval a odovzdal nášmu kňazovi Františkovi Čurejovi na opravu oltára. Guláš chutil všetkým, ale zábava sa nevydarila, lebo o 17,30 hod. začalo pršať.

16.7.2012 na fare preložili okná aj dvere, komín v prednej izbe zanesený. Pán Kyška vyšiel na strechu a komín prebil lešenárskou rúrkou. Dvierka na komín tiež treba urobiť. Dvierka na komín dal Jozef Galica a osadil ich Jaroslav Bálek.

30.7.2012 - odvlhčovanie fary na zadnej časti. Do hĺbky asi 80 cm sa obkopal základ, kde sa dala hmota na odvlhčovanie, ďalej fólia okolo základu, prihrnula sa pieskom, na vrch išla hlina, dala sa aj rúra, ktorá trčí zo zeme - gágorec. Bude sa robiť aj kúrenie v predných izbách, kuchyňa a chodba. Pec je namontovaná v prednej izbe a vykuruje 4 miestnosti. Zapájali ju kúrenári z Liptovskej Sielnice a zakladali aj radiátory a kúrenárske rúrky. Toto všetko mal na starosti Jaroslav Bálek a práce porobil za pomoci Bálekových chlapcov Mateja a Dávida - synovci Jaroslava Báleka. Od 22.7. sa odvlhčovali a bielili predné izby, práce sa dokončili 7.8.2012. Ženy boli riadiť faru po prácach 8. a 9. augusta, pán farár sa vrátil do fary 10.8. 2012. Je to perfektne urobené aj omaľované. Natreli sa aj ploty.

13.8.2012 - oplotenie kaplnky na Hlinisku, ešte chýbajú latky asi 50 kusov. Dosky darovala rodina Jozefa Galicu. Ján Ďuroň z dosák narobil latky, ohobľoval ich, Vladimír Ďuroň st. ich ponatieral a robotníci od Helenky Harychovej ich prišróbovali.

15.8.2012 Nanebovzatie Panny Márie. Svätá omša o 9,00 hod. na Dlhej Lúke, o 13,30 hod. Fatimská pobožnosť s pánom farárom Františkom pri kaplnke na Hlinisku a 17,30 hod. vo farskom kostole v Kvačanoch. Spieval spevokol pieseň Mária Matka naša. Spievali Milan Čendula, Jozef Kojš, Ladislav Gromský, Mária Tkáčová, Anabela Ratulovská, Janka Štepaniaková a na organe hrala Anna Galicová. Zuzka Parížeková bola v robote. Zaspievali výborne - dojímavá pieseň.

Pán farár mal dovolenku od 20.8.-31.8.2012. Ešte pred dovolenkou sa na fare zišli rodiny s deťmi, varil sa guláš. Varila Marta Kojšová. Ráno o 8,00 hod. svätá omša, potom posedenie do 15,00 hod. Deti si pripravili aj program, hry. Organizovali ich Júlia Gromská, Janka Štepaniaková, Veronika a Zuzana Parížeková. Poobede, po guláši, sme okolo 13,00 hod. zablahoževali pánu farárovi k jeho 45. narodeninám. Helenka Harychová upiekla krásnu a veľkú tortu asi 70x50 centimetrov. Pán farár nás s ňou pohostil.

14.9.2012 o 17,00 hod. krížová cesta ku kaplnke, posviacka kaplnky.

Je vynovená a opravená. Počasie pri kaplnke dobré, pekne, teplo do konca septembra.

29.9.2012 zomrela vo veku 88 rokov dlhoročná kostolníčka p. Agneša Ďuroňová. O kaplnku sa starala 53 rokov. Na svätej omši boli traja kňazi: Vdp. František Čureja, Vdp. Marcel Šiškovič a Vdp. Štefan Kojš.

2.10.2012 - púť do Medžugoria, vrátili sme sa 9.10.2012. Boli Janka Maníková, Anna Galicová, Zuzka Parížeková aj s Tamarkou, Marta Ďuroňová (Vladova), Vierka Staníková, Betka Tylková, Helenka Harychová, Július Kudzbel, Marta Granárová, Vlasta Guštafiková z Matiašoviec a Vdp. František Čureja.

14.10.2012 hlavný oltár je už z polovice dokončený.

Koniec októbra 27.-28. začalo mrznúť, poľadovica, pršalo.

1.novembra počasie dobré, nepršalo. O 14,00 hod. na cintoríne v Kvačanoch nepršalo, bolo zamračené a fúkal vietor. Na Dlhej Lúke na cintoríne o 15,00 hod. bolo celkom dobre, prestalo fúkať a aj sa trochu oteplilo.

2.11. Na dušičky doobeda pekne, poobede okolo 14,00 hod. začalo pršať.

Počasie začiatkom decembra ešte dosť dobré, bez snehu do 5. decembra. Od 6.12. napadlo trochu snehu a začali aj mrazy, ktoré hlásia na celý týždeň.

Pri kaplnke na Hlinisku v sobotu 8.12. „Nepoškrvené počatie Panny Márie“ bolo zima a mrazivo a aj 9.12 bola riadna zima.

+ + +

V roku 2012 nás opustili:

Marta Krčmáreková, 70 rokov
Alojz Kuna, 81 rokov
Elena Bellová, 81 rokov
Mons. František Tondra, 76 rokov,
Spišská kapitula
Ján Lubelec, 72 rokov
František Štepaniak, 57 rokov
Agneša Ďuroňová, 88 rokov
Anton Považský, 92 rokov
Monika Šomšáková, 44 rokov
Mária Velková, 80 rokov

HLAS V OBCI KVAČANY

Obec Kvačany schválila na rok 2021 novú sadzbu poplatku za TKO, nakoľko je od 01.01.2021 povinná zabezpečiť zavedenie a vykonávanie triedeného zberu biologicky rozložiteľného kuchynského odpadu.

**Návrh Dodatku VZN vyvesený na úradnej tabuli v obci Kvačany
dňa 19. 11. 2020**

- **Dodatok VZN vyvesený na úradnej tabuli v obci Kvačany dňa: 8. 12. 2020**
- **Dodatok VZN nadobúda účinnosť dňa: 1. 1. 2021**

Obec Kvačany v súlade s ust. § 6, ods. 1 zákona SNR č. 369/90 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a ust. § 103 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady sa uzniesla na tomto

Dodatku č. 2 k VZN Obce Kvačany č. 5/2015 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Kvačany

VZN Obce Kvačany č. 5/2015 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Kvačany, schválené Obecným zastupiteľstvom v Kvačanoch, uznesením č. 15/12/2015, zo dňa 2.12.2015, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 1. 1. 2016 sa mení nasledovne:

§ 20

Sadzba poplatku

Sadzba poplatku za kalendárny rok sa stanovuje

- 0,1659 € za jeden kilogram komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov alebo 0,0531 € za jeden liter alebo dm^3 komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov, pre právnické osoby a podnikateľov, ktoré požiadali o množstvový zber,
- 0,0548 € za osobu a kalendárny deň (20 €/rok) pre fyzické osoby podľa §19 ods. 1 písm. a),
- 0,0548 € za osobu a kalendárny deň pre právnické osoby podľa §19 ods. 1 písm. b),
- 0,0548 € za osobu a kalendárny deň pre podnikateľov podľa §19 ods.1 písm. c),
- 0,1000 € za lôžko a kalendárny deň pre fyzické osoby a podnikateľov poskytujúcich ubytovacie služby,
- 0,0548 € za počet miest určených na poskytovanie služby a kalendárny deň pre podnikateľov poskytujúcich reštauračné a kaviarenské služby alebo iné pohostinské služby (bez ubytovania)
- 0,0548 € za kilogram drobných stavebných odpadov bez obsahu škodlivín.

§ 25

Záverečné ustanovenia

- Ostatné ustanovenia Dodatku č. 1 k VZN č. 5/2015 a VZN Obce Kvačany č. 5/2015 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Kvačany sa nemenia.
- Tento Dodatok č. 2 k VZN Obce Kvačany č. 5/2015 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Kvačany bol schválený uznesením č. 23/12/2020, dňa 7.12.2020.
- Dodatok č. 2 k VZN Obce Kvačany č. 5/2015 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Kvačany nadobúda účinnosť dňom 1. 1. 2021.

Poplatky za skládkovanie odpadu sa zväčšia

Suma, ktorú obce zaplatia za skládkovanie zmesového odpadu, bude závisieť od úrovne jeho vytriedenia. Vyplyva to z novely zákona o poplatkoch za uloženie odpadov, ktorú schválil parlament. Miera vytriedenia zmesového odpadu v obci Kvačany bola v roku 2019 71,45%.

Vývoz kuka nádob v roku 2021

2. január • 29. január • 26. február • 26. marec • 23. apríl • 21. máj • 18. jún • 16. júl • 13. august • 10. september • 8. október • 7. november • 3. december • 31. december

Pol.	Úroveň vytriedenia komunálneho odpadu x [%]	Sadzba za príslušný rok v €/t		
		2019	2020	2021 a nasledujúce roky
1	$x \leq 10$	17	26	33
2	$10 < x \leq 20$	12	24	30
3	$20 < x \leq 30$	10	22	27
4	$30 < x \leq 40$	8	13	22
5	$40 < x \leq 50$	7	12	18
6	$50 < x \leq 60$	7	11	15
7	$x > 60$	7	8	11

Demografia obyvateľstva v roku 2019 v Kvačanoch

stav obyvateľstva k 1. 1. 2019	550
pristahovaných	10
narodených detí	2
odšťahovaných	9
úmrtie	7
stav obyvateľov k 31. 12. 2019	546
(z toho žien – 279 a mužov – 267)	

Podujatia v obci

30. 12. 2019

Estráda – uvítanie nového roka 2020

25. 1. 2020

v telocvični ZŠ v Kvačanoch sa uskutočnil tretí ročník „Kvačianskej rakety“ - turnaj v stolnom tenise

22. 2. 2020

MSSČK zorganizoval pochod v maskách cez Kvačany a fašiangovú zábavu

10. 5. 2020

Deň matiek – formou rozhlasovej relácie

27. 9. 2020

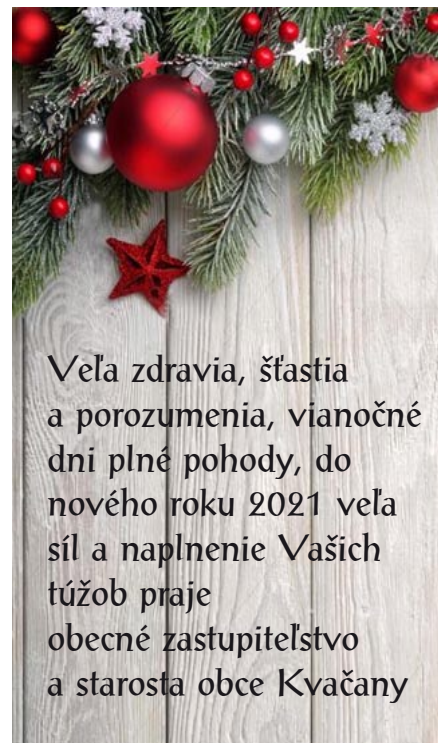
2. ročník Gréta run - beh Kvačianskou dolinou

18. 10. 2020

mesiac úcty k starším – formou rozhlasovej relácie

december 2020

uvítanie do života – formou osobnej návštevy

Veľa zdravia, šťastia a porozumenia, vianočné dni plné pohody, do nového roka 2021 veľa síl a naplnenie Vašich túžob praje
obecné zastupiteľstvo
a starosta obce Kvačany

Činnosť komisie pre sociálne veci a rodinu

Tak ako každý rok tak aj tento nás čakalo viacero podujatí v rámci našej komisie, v ktorej sa staráme o skôr narodených, mamičky a novorodencov.

Keďže od polovice marca sa začala mimoriadna situácia v spojení s koronovírusom COVID - 19, našu prvú každoročnú akciu ku Dňu matiek sme museli odložiť. Spoločne sme sa rozhodli prihovoriť mamičkám, starým mamám formou rozhlasového pásma, ku ktorému prispeli aj naši najmenší. Veríme, že aj keď sme nemali tradičné stretnutie v kultúre aspoň takto sme ich potešili.

Podobný scenár sa zopakoval aj pri dôchodcoch, keď po uvoľnení opatrení na leto boli znovu po septembri sprísnené. Z predchádzajúceho roku sme mali od našich dôchodcov rôzne námety na stretnutia v mesiaci október a úprimne

sme sa tešili, čo sa nám podarí pre nich zorganizovať, Covid bol však proti. Preto sme sa na zasadnutí komisie dohodli, že peniaze z rozpočtu určené na organizovanie stretnutia priložíme k vianočnému príspevku a teda sme ho tým tento rok zvýšili z tradičných 4 na 10 EUR. Predsedkyňa komisie osobne odovzdala (samozrejme po dodržaní všetkých hygienických opatrení) 132 poukážok. Dojmy z návštev boli veľmi pozitívne a povzbudzujúce. Ešte raz by sme chceli vyjadriť vďaka našim dôchodcom za ich doterajšiu prácu a dobrovoľnícku činnosť pre našu obec a popriať im veľa zdravia do ďalších rokov, hlavne v tomto období.

Koncom roka, tak ako každý rok, sme chceli privítať na obecnom úrade deti, ktoré sa v Kvačanoch narodili. Posedenie sme znovu vymenili za osobné odovzdanie darčeka a fin. príspevku k narodeniu. Tešíme sa, že sa nám mladé rodiny rozrastajú. Takže ďalší mladí smelo do toho.

Chceli by sme medzi novými občanmi privítať **Stelu Piatkovú, Andreja Valla, Juraja Geráta, Karin Debnárovú.**

Všetkým občanom by sme chceli popriať len to najlepšie, zdravie, spokojnosť a radosť nech ďalší rok môžeme spolu prežiť v spokojnosti.

Členkám komisie (Katarína Cabanová, Danka Grúňová, Františka Húsková, Andrea Chlebková, Magdaléna Krajčiová) by som sa chcela poďakovať za ich nasadenie a ochotu pomôcť pri činnosti našej komisie. Teším sa na spoluprácu v ďalšom roku.

Zároveň by som chcela vyzvať, ak poznáte niekoho, komu treba podať pomocnú ruku, pomôcť akoukoľvek formou, alebo máte nejaké návrhy a námety na akcie, neváhajte sa obrátiť na mňa na telefónnom čísle 0905 819 952 alebo na ktorúkoľvek členku komisie.

Katarína Kojšová, Andrea Chlebková
komisia pre sociálne veci a rodinu

• Stelka

• Andrejko

• Jurko

• Karinka

ŠKOLA BEZ NENÁVISTI

Rok 2020 sa niesol na našej škole v duchu programu Škola bez nenávisti, ktorého cieľom bolo podporiť prevenciu šikany, kyberšikany, nenávisťných prejavov a posilniť ľudské a občianske práva na základných a stredných školách. Tento program s poverením Ministerstva školstva organizuje Iuventa (Slovenský inštitút mládeže), ktorá si v máji 2019 na základe motivačných listov z 55 slovenských stredných a základných škôl vybrala 23, vrátane našej.

Od septembra 2019 do januára 2020 prebiehali prípravy na spustenie hlavných naplánovaných aktivít Školy bez nenávisti na rok 2020. V tomto prípravnom čase sme vytvorili školský tím, ktorého hlavnou úlohou je pomáhať pri plánovaní a uskutočňovaní aktivít programu Škola bez nenávisti. Koordinátorkou tímu je Mgr. Eliška Jariabková, s ktorou spolupracujú ďalší členovia: za rodičov Ing. Monika Kostolná, za pedagógov Mgr. Antonia Matušková a za žiakov Zuzana Chlebková z 8.A

a Peter Caban zo 6. triedy. Počas dvoch víkendov sme sa zúčastnili vzdelávania v Terchovej pod názvom „Projekt je zmena“. Potom rodičia, žiaci a zamestnanci školy vyplnili online dotazník, ktorý nám pomohol odhaliť naše slabé a silné stránky v oblasti prevencie šikany. Zrealizovali sme aj náučnú aktivitu pre žiakov na I. stupni so superhrdinami súrodencami Odvahákmi, ktorí deti motivovali k odvahe, k dobru, k pomoci. Záverečnou bodkou priprav a zároveň slávnostným úvodom do hlavných aktivít Školy bez nenávisti bola prezentácia rodičom, žiakom II. stupňa, zamestnancom školy a zástupcom z Iuventy o programe Škola bez nenávisti a o pláne aktivít na rok 2020.

V rámci programu Školy bez nenávisti sme si naplánovali aktivity, ktoré robievame bežne, ale aj také, ktoré boli pre nás nové. Do začiatku nečakaného dištančného vzdelávania sme stihli zorganizovať Valentínsku poštu, následne bolo potrebné prejsť na inú formu vzdelávania a tak sa mnoho aktivít nemohlo a stále nemôže uskutočniť (napr. exkurzia do Múzea špeciálneho školstva v Levoči, súťaže žiakov z rôznych tried a iné). Situácia nás však neodradila a

čo sa dalo, snažili sme sa uskutočniť inou formou, napr. online Deň matiek. Tento školský rok sme naštartovali zapojením sa do projektu Školskej a rovesníckej mediácie a napokon sa naši žiaci z 8. ročníkov v rámci občianskej výchovy s pani riaditeľkou, Mgr. Máriou Rypákovou, zúčastnili viacerých webinárov na rôzne témy: o lokálnom podnikaní, o asertívnej komunikácii, o meste Slobodovo, o možnostiach angažovania sa v občianskej spoločnosti. Tesne pred Vianocami, tak ako každý rok, mnohých potešila Vianočná pošta.

Ukončenie naplánovaných aktivít malo prebehnúť do konca decembra, avšak kvôli epidemiologickej situácii sa nám termín ukončenia presunul o 3 mesiace neskôr. Ukončením programu Škola bez nenávisti naše aktivity zamerané na prevenciu šikany, kyberšikany, nenávisťných prejavov a podporenie ľudských a občianskych práv však nekončí. Tento program vnímame skôr ako úvodnú pomoc, vďaka ktorej môžeme efektívne a cielene napredovať aj nasledujúce roky.

Mgr. Eliška Jariabková

ŠKOLA ONLINE

Kam nás posunul nezvyčajný rok 2020?

Na taký rok, aký bude o niekoľko dní končiť, sme neboli nikdy predtým pripravovaní. Ani ako kvalifikovaní učitelia, ani ako zodpovední rodičia, ani ako synovia a dcéry našich rodičov.

Zmenil naše správanie, ovplyvnil názory ľudí, určite nás „prinútil“ v pozitívnom zmysle slova získať mnoho nových zručností. Náš život sa vo veľkej miere presunul do online priestoru, žiaci i učitelia sa výrazne zdokonalili v práci s IT technológiami. Viac sme získali alebo stratili? Myslím, že na miske mojich pomyselných váh sa jazýčky k sebe približujú. Hodnotenie výsledku závisí od uhla pohľadu a ja vnímam získanú skúsenosť pozitívne.

Už v septembri 2019 sme na základe potreby funkčnej firemnej komunikácie v škole zaviedli jednotný komunikačný systém na báze Office 365. Absolvovali sme dvojdnové vzdelávanie podporené spoločnosťou Microsoft, a tak nás marec 2020 zastihol nie celkom nepripravených.

Dištančné vzdelávanie našich žiakov sme v prvej vlne realizovali najmä prostredníctvom Outlooku a Teamsu. Dôležité bolo, aby všetci učitelia používali rovnakú platformu, aby sme žiakom ich kontakt s vyučujúcimi zbytočne nekomplikovali. V nových pracovných podmienkach sme sa usilovali napredovať s podporou rodičov, ktorí boli v tom čase okrem iného aj domácimi učiteľmi, mentormi a psychologmi.

Dnes už môžeme hodnotiť výsledky tejto neplánovanej zmeny - dištančného vzdelávania. Nový spôsob vzdelávania nie je taký efektívny ako to tradičný - v školských laviciach. Žiaci si zapamätajú menej, učivo je nedostatočne precvičené, je podávané ako hotové fakty, vlastné objavovanie žiakom je obmedzené, žiaci sú pod časovým stresom. V dennom rozvrhu bolo potrebné obmedziť počet hodín, aby žiaci neprešedli celé dni za obrazovkami počítačov a displejmi mobilov, prostredníctvom ktorých pracovali. Dúfali sme, že sa nám do školy nevrátia deti závislé od IT technológií, žiaci, ktorí sa zabudli smiať, zabávať sa „naživo“ a navyše s nadváhou, keďže na potrebný pohyb, aj keď bol dovolený, už nezostávalo v preplnenom dennom programe veľa času.

Pokoronový návrat do lavíc bol postupný, v rozdielnom termíne pre žiakov 1. a 2. stupňa. Prvý stupeň nastúpil na

začiatku júna. Na druhom stupni sme už učivo nestihli doháňať, ani naprávať chyby, preto sme posledné dni v škole venovali Fenoménu sveta – téme Vzduch, kde sme sa žiakom snažili nahradiť komunikačnú, sociálnu a spoločenskú nedostatočnosť, ktorú počas dištančného vzdelávania doma pociťovali.

Učitelia si na konci júna zosumarizovali svoje pracovné skúsenosti s dištančným vyučovaním v prostredí Office 365 a na spoločnom seminári s lektorkou Microsoftu sme sa pripravili na ďalšie možné kolo prebiehajúcej pandémie.

Boli to veru prezieravé kroky, lebo nový školský rok sme ani poriadne nerozbehli a škola bola už od 12. októbra v karanténe, od 20.10. zas vyučujeme dištančne...

Štyri online hodiny denne majú žiaci druhého stupňa, prvostupňári boli našťastie takmer celý čas v škole.

Veľké plány sme si na školský rok 2020/21 nedávali. Chceli sme „len“ plnohodnotne učiť.

Napriek súčasnej situácii sa stále usilujeme pokračovať v projektoch, ktoré máme schválené a tiež podávame nové.

Od novembra začal už náš druhý projekt v rámci programu Erasmus+, päť učiteľov školy si bude vymieňať svoje pracovné skúsenosti v zahraničí. Boli sme úspešní vo výzve T-mobilu - ST Digitálna generácia 2020 a náš projekt Programujeme ľahko a radi bol podporený. Reagovali sme aj na výzvu Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR zameranú na podporu čítania žiakov a projekt Čítame radi, prostredníctvom ktorého plánujeme aktualizovať školskú knižnicu nákupom kníh v hodnote 800 eur, sme v decembri podali.

V januári si želáme skorý návrat všetkých žiakov a učiteľov do školy.

Sme pripravení testovať sa, sme ochotní urobiť všetko pre to, aby sme sa opäť vrátili do normálu a mohli žiakov vzdelávať tak, aby sa vzdelanostný dlh voči tejto generácii nenavyšoval.

Lebo spoliehať sa na to, že „život ich doučí“ je prejavom ľahostajnosti k mladým ľuďom, ktorí čochvíľa nastúpia na naše miesta.

Na záver všetkým žiakom, rodičom, zamestnancom a celej komunite školského obvodu našej základnej školy prajem predovšetkým dobré zdravie, pokoj a rozvahy, ktoré aj v roku 2021 budeme musieť rozumne uplatňovať.

Mgr. Mária Rypáková

Netradičný rok našich „mrváčkov“

Kvačany. Malá dedinka pre niekoho známa, pre niekoho neznáma. Dedinka, v ktorej srdci leží aj naša materská škola. Inštitúcia, ktorá vzdeláva aj vychováva našich najmenších a pripravuje ich na ďalší život v škole a v spoločnosti. Nejednen obyvateľ si spomenie na to, ako jeho prvé kroky z milovného domova viedli práve do materskej školy, v ktorej ho vítali pani učiteľky s otvorenou náručou a úsmevom na tvári. V tomto obzvlášť covido - netradičnom školskom roku 2020/2021 pani riaditeľka Bc. Soňa Tkáčová a pani učiteľka Bc. Martina Tkáčová na začiatku septembra privítali 23 detí, pričom deviatim z nich sa brány materskej školy otvorili po prvýkrát. Deti vo veku od 2 do 6 rokov navštevujú jednu triedu, v ktorej sa neučia len novým vedomostiam a zručnosťami, ale najmä vzájomnej pomoci a tolerancii.

Školský vzdelávací program s názvom „Usilovné mrváčky na ceste za poznáním“, ktorý vychádza z aktuálne platného štátneho vzdelávacieho programu, ponúka našim mrváčkom všestranný (kognitívny, emocionálny a psychomotorický) rozvoj osobnosti dieťaťa. Snaha programu spočíva vo vytvorení najlepších podmienok pre edukáciu detí v priestoroch materskej školy, v ktorých deti hravou formou rozvíjajú svoje poznanie, porozumenie a tvorivosť.

Vďaka projektu TESCO sa školský dvor obohatil o nové komponenty rozvíjajúce u detí prírodovedné a environmentálne cítenie. Okrem kompostoviska, „vláčika recykláčka“ (nádob na triedený odpad), búdky pre vtáčiky a interaktívnej záhradky z prírodnín sa náš školský dvor rozrástol o nové edukačné tabule: „Dendrofón“ a „La-

byrint prírody – rozklad odpadkov v čase“, prostredníctvom ktorých je opäť spätosť s prírodou a ochranou prírody rozvíjaná hravou formou. Osobitná vďaka patrí šikovným oteckom detí navštevujúcich Materskú školu Kvačany za pomoc pri osadení a zabetónovaní týchto tabúl.

Mesiac október sa niesol v duchu chôdze a jej významu pre zdravie. Deň chôdze sa tradične uskutočnil vychádzkou cez Kvačany až na poľnohospodárske družstvo. Čerešničkou boli získané vedomosti z oblasti chovu a starostlivosti o poľnohospodárke zvieratá, ktoré si deti upevnili zážitkovým učením.

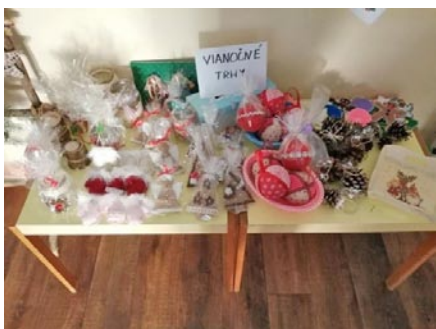

Materská škola otvorila svoje brány na začiatku novembra 2020 pre novú posilu na pozícii pedagogického asistenta, ktorou sa stala Mgr. Patrícia Chovanová.

Epidemiologická situácia si vyžiadala učiť deti zvýšeným hygienickým návykom, oboznámiť ich s nosením rúšok, dezinfekciou a doposiaľ neznámymi pojmami, ako je epidémia, korona či karanténa. Napriek zložitej situácii sa chod našej materskej školy nezastavil.

Príchodom zimy a vianočných sviatkov si tradične deti pripravili program pre Mikuláša, ktorého ochotne stvárnil pán M. Račko. Básničky, tančeky a pieseň boli milou kultúrnou vložkou pre Mikuláša, ktorý za odmenu deťom odovzdal sladké balíčky. Tieto balíčky zaobstarala pani E. Šuteková. Súčasťou Vianoc bývajú aj vianočné trhy, do ktorých prispeli ako učiteľky, tak aj rodičia svojimi tvorivými domácimi výrobkami.

Prvý decembrový deň bol príležitosťou na otvorenie prvého balíčka v adventnom kalendári. Škôlkarsky adventný kalendár neukrýval len sladkú odmenu, ale aj dôležitú úlohu, ktorú deti mali splniť v škôlke alebo doma. Oči sa deťom rozžiarili pri pečení me-

dovníkov, kde sa nachvíľu z malých mravčekov stali veľkí cukrári. Okrem Mikuláša nás prišla navštíviť aj Svätá Lucia, v podaní našej Magdušky.

Napriek tomu, že opatrenia znemožnili účasť rodičom na rôznych akciách, vďaka moderným technológiám im boli vystúpenia ich ratoleští s radosťou sprostredkované prostredníctvom videí či fotografií.

Rok 2020 si právom zaslúžil prívlastok netradičný, iný ako boli roky predchádzajúce. No napriek jeho inakosti veríme, že všetko spolu hravo zvládneme.

Tak ako na konci rozprávok zvoní zvonec, dávame aj my za týmto rokom

koniec. Prajeme všetkým krásne a požehnané Vianoce a lúčime sa spoločnou básničkou:

*Vianoce sú, keď sme spolu,
keď rodina sadá k stolu.
Mamka, ocko, detičky,
dedkovia a babičky.
Vianoce sú od Ježiška,
dal nám lásku do balíčka.
Bolo jej dosť, dostal každý,
rozdělil ju raz a navždy.
Medzi ľudí, kvietocky,
zvieratká aj včeličky.
Kúsok lásky zo srdiečka,
ukry aj ty do balíčka.*

Bc. Soňa Tkáčová
Mgr. Patrícia Chovanová

